

кы-тѣ му; и да се сѣпикасва каковимъ образомъ тѣ погрѣшавать противъ оныя правила, що опредѣляють законность-тѣ имъ.

1) Когато една погрѣшка произхожда отъ злоупотребленіе-то на термини-тѣ въ едно умозаключеніе, тогава трѣба да разумѣваме средный терминъ особенно; понеже онъ се стави и въ двѣ-тѣ посылки на силлогизмъ-тѣ и служи като една негова основна часть. Таковы погрѣшки противъ средный терминъ сѣ слѣдующи-тѣ.

а) Кога средный терминъ влѣзва въ една-та посылка подъ нѣкое ограничванье, а въ друга-та безъ всяко едно ограничванье. Напримѣръ:

Всѣки человекъ може да успѣва въ науки-тѣ;
но всѣки лудъ е человекъ,
слѣдоват: всѣки лудъ, или полудѣлъ може да успѣва въ науки-тѣ.

б) Ако двѣ понятія влизать въ двѣ посылки, то средный имъ терминъ е также двусмысленъ и пріема двѣ значенія; а двусмысленность-та му зависи отъ онова отношеніе, въ кое-то онъ се стави къмъ другы-тѣ понятія. Напримѣръ:

Щото не е загубвалъ иѣкой, има го;
но Господ. Н. Н. не е загубвалъ рога;
слѣдоват. Г. Н. Н. има рога.

2) А ако въ единъ силлогизмъ средный терминъ е правъ и вѣренъ и при всичко туй заключеніе-то показва че силлогизмъ-тѣ е пакъ лѣжовенъ; то мы трѣба да искамы причины-тѣ на тая лѣжовность въ посылки-тѣ на умозаключеніе-то, и особенно въ пѣрва-та или основна посылка. Такива погрѣшки противъ правила-та на основаніе-то на силлогизмъ-тѣ бывать слѣдующи-тѣ:

а) Кога въ едно умозаключеніе пѣрва-та по-